

Recensie: Wicked*****

Apollo Victoria Theatre Londen
woensdag 11 oktober 2017

foto © Matt Crockett

Recensie:

De hitmusical Wicked staat ondertussen 11 jaar onafgebroken op de West End en haalt daarmee al meer dan 8 miljoen toeschouwers. Op 27 september 2017 werd die verjaardag overigens gevierd. De zestiende langst lopende voorstelling in Londen is het ondertussen. Samantha Thomas neemt als understudy de rol van Glinda voor haar rekening en staat tegenover een over de ganse lijn ontzettend straffe Alice Fearn als Elphaba. Rosa O' Reilly speelt dan weer de aan de rolstoel gekluisterde zus van Elphaba terwijl we Katy Hanna aan het werk zagen als Madame Morrible. De musical is gebaseerd op het boek van Gregory Maguire en is een prequel op The Wizard of Oz terwijl de muziek en liedteksten van Stephen Schwartz zijn. Als u hier en daar Disney ontdekt in de songs ('Popular', 'Defying Gravity', 'For good' ...) dan is dat geen toeval. Schwartz tekende ook voor de scores van de tekenfilms Pocahontas, The Hunchback of Notre Dame en Enchanted terwijl hij voor DreamWorks die van The Prince of Egypt ook voor zijn rekening nam.

Twee vrouwen die voor dezelfde man vallen, in dit geval Fiyero (Bradley Jaden) zien we in Wicked. Elphaba aan de ene kant. Zij is diegene die goed wil doen maar constant het deksel op de neus krijgt omdat ze anders is. Wat ze ook onderneemt, het zal nooit goed zijn wat onder andere te horen is in de song 'No good deed'. De ander is Glinda die laat uitschijnen dat ze goed is maar eigenlijk als public figure niet meer is dan een marionet waarbij ze moet glimlachen, mooi wezen en met de hand zwaaien in een big brother regime waar de macht angstvallig vastgehouden wordt net omwille van de machteloosheid. Elphaba doorziet dat en durft kritisch te zijn ten opzichte van The Wonderful Wizard of Oz (Andy Hockley) die achteraf nog haar vader blijkt ook. Samen met Madame Morrible creëert ie bewust negatieve perceptie rond Elphaba en kiest zo een collectieve vijand om aan community building te doen en de mensen van Oz bij elkaar te krijgen. Scoren op de kap van een ander dus. Daar draait het om in Wicked.

Toegegeven, toen we vorig jaar de productie voor het eerst in Londen zagen, waren we verre van overtuigd. In die mate zelfs dat we ons afvroegen hoe deze voorstelling ooit een hype is kunnen worden. Veel had te maken met het feit dat we los doorheen de voorstelling met zijn decorwissels konden kijken. Zelfs bij 'Defying Gravity' zagen we de toenmalige Elphaba op een soort lift de hoogte in gebracht worden. Of hoe het veelkleurige lichtspectrum in tegenlicht toen zijn werk onvoldoende deed en alle magie van de show daardoor verdween. Heel banaal en oppervlakkig vonden we die eerste lezing van Wicked overigens. Een jaar later dienen we dat standpunt bij te stellen. Er zitten veel lagen in deze op het eerste zicht oppervlakkige en lichte kindermusical "het is een sprookje" dat uiteindelijk bestemd is voor het hele gezin.

Qua (taal)humor kan deze Wicked erg sterke zaken voorleggen, vooral Elphaba komt erg gevat voor de dag terwijl Glinda gewoon zonder het zelf te weten erg grappig overkomt. Enkele aardige quotes op een rij: "What are you all looking at? Do I have something in my teeth? Alright, let's just get this over with. No, I am not seasick. Yes, I've always been green. No, I didn't eat grass as a child" (Elphaba), "We have nothing but the highest hopes for some of you" (Madame tegen de nieuwe studenten), "I don't see why you can't just teach us history, instead of always harping on about the past." (Galinda), "Do you mind if I call you "Elphie"?" (Galinda tegen

Elphaba) - " It's a little bit perky." (Elphaba's antwoord), "He's distant and moodified and he's been thinking, which really worries me." (Galinda over Fiyero), "For I know that's how you'd want me to respond. Yes, there's been some confusion. For you see, my roommate is " (Galinda en Elphaba schrijven een brief naar het thuisfront op school) " "unusually and exceedingly peculiar and altogether quite impossible to describe" (Galinda over Elphaba) "BLONDE" (Elphaba over Galinda). "Which Witch?" (The Wizard), "Is this on?" (Glinda stelt vast dat haar kersverse toverstok niet meewil, ook niet wanneer ze het wat opgeblinkt heeft door erop te blazen), "I lied only verbally." (Glinda), "It's not lying, it's looking at things another way!" (Fiyero), "I mean come on, they're just shoes. Let it go!" (Glinda tegen Elphaba terwijl die eerste er zelf een zware collectie op nahoudt) en "Personally I don't think you'll not hold up very well, you see, my personal opinion is that you do not have 'what it takes.' I hope you prove me wrong I doubt you will." (Glinda tegen Madame Morrible wanneer ze haar gevangen zet, tevens een sneer naar haar welkomspeech op school), ...

Verder verwijst de musical naar The Wizard of Oz en zien we hoe de tinnen man (Boq), de vogelverschrikker (Fiyero) en de leeuw ontstaan via de tovenarij van Elphaba. Ook zien we de zelfverklaarde Glinda The Good Dorothy (buiten beeld) op pad zetten op de yellow brick road (de start van The Wizard of Oz), waarna ze net veel later droogweg meldt: "I hope they don't get lost. I'm so bad in giving directions." Glinda zien we aan het begin van het tweede bedrijf Evita Peronachtig het volk toespreken terwijl haar verloving gevierd wordt met een spandoek 'Congratulations', een sneer naar haar uiterlijk vertoon en weinig inhoud die ze op het eerste zicht te bieden heeft. Kortom Wicked heeft verschillende lagen en zelfs na een keer de musical gezien te hebben, ontdek je er nog zaken in. Dat is een ongeziene troef.

Hoewel de geluidsmix bij de start van de musical niet al te best zat, de zangers werden in het begin overstemd door het orkest, kwam daar na verloop van tijd gelukkig verandering in. In Wicked zien mensen die anders zijn dan de rest, ooit gepest zijn in hun leven of te maken hadden met bewust gecreëerde negatieve perceptie tegenover hen (uit angst of zelfbehoud van anderen), zich gesterkt in het sterke personage van Elphaba hoewel haar situatie onhoudbaar wordt en ze finaal niets anders kan dan vluchten ...

Conclusie: onze oorspronkelijke mening was dat Wicked niet alles had wat een musical nodig heeft. Bij nader inzien, en dus na de voorstelling een tweede keer bekeken te hebben, stellen we vast dat die eerste indruk goed fout was.

< Bert Hertogs >